

РЕШЕНИЕ

№ 4308

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора В.Димитрова, като разгледа дело номер **2677** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 08.02.2013г. по НАХД № 20807/2012 г., Софийски районен съд, НО, 98 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-2204669/10.07.2012г., издадено от Директора на Дирекция " Инспекция по труда" - С., с което на „Р.-БГ” Е.,Д на основание чл.416, ал.5 КТ, вр. чл.414, ал.1 КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.111 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Директора на Дирекция " Инспекция по труда" - С., с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. Излага доводи, че неправилно районният съд е приел , че определянето на един трудов договор като такъв за допълнителен труд не може да бъде основание за налагане на административна санкция, с оглед липсата на ясни законови критерии респ. определение за допълнителен трудов договор. Навежда доводи, че нарушението на нормата на чл.111 КТ е формално и няма изискване да са настъпили вредни последици.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не изпраща представител.

Ответникът, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на първоинстанционния съд.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу спорното НП, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно – наказателно преследване.

Настоящата инстанция намира за неоснователно възражението направено в касационната жалба, че в конкретния случай се касае за нарушение , което е формално и с факта на извършването му следва да се ангажира административно – наказателната отговорност на дружеството.

Правилно и законосъобразно съставът на СРС е приел, че с разпоредбата на чл.111 от КТ е дадена една правна възможност на работника или служителя да сключва други трудови договори освен основния си с друг работодател , като тази правна възможност не следва да създава тежест на работодателя респ. не вменява каквито и да било задължения на последния, чиито неизпълнение да води до ангажиране на неговата административно – наказателна отговорност.

При така установеното, касационният съд намира, че атакуваното решение е законосъобразно, поради което следва да бъде отхвърлена подадената касационна жалба.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.02.2013г. по НАХД № 20807/2012 г., Софийски районен съд, НО, 98 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: